

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 353-1992

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 6

**Presidència
de l'Honorable Sr. Santiago Ferrer i Costa.**

Sessió celebrada dia 24 de novembre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre la situació de les extensions del Conservatori de les Illes Balears a Menorca i a Eivissa (RGE núm. 3536/99).

70

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió de la comissió d'avui i els demanaria, en primer lloc, si es produeixen substitucions.

EL SR. RAMONELL I AMENGUAL:

Sí, Joan Ramonell substitueix Antoni Pastor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramonell. Alguna altra substitució?

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre la situació de les extensions del Conservatori de les Illes Balears a Menorca i a Eivissa (RGE núm. 3536/99).

Passam, idò, al debat del punt únic de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença, RGE núm. 3536/99, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió adscrits al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Sr. Damià Pons i Pons per tal d'explicar la situació de les extensions del Conservatori de les Illes Balears a Menorca i a Eivissa.

Té la paraula, en conseqüència, l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Sr. Damià Pons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta compareixença està motivada amb la petició del Grup Popular d'explicar la situació de les extensions del Conservatori de les Illes Balears a Menorca i a Eivissa en relació a propietat dels immobles, professorat, modalitats, pressupost, etc., i tot seguit diu "en comparació amb el que està ubicat a Mallorca". Bé, jo parlaré de cadascuna d'aquestes extensions en relació a elles mateixes i, sobretot, en relació a allò que previsiblement són les necessitats que tenen aquestes extensions del conservatori a Menorca i a Eivissa, i a allò que previsiblement seria desitjable que s'anàs afrontant.

També puc donar informacions sobre la seu que està ubicada a Mallorca, que s'inaugurarà, per cert, divendres, i que és la seu del Conservatori de les Illes Balears, en aquests moments, i que tant el conservatori nou que s'inaugurarà divendres, com la situació de les extensions de Menorca i d'Eivissa, són molt més mèrit o demèrit dels meus predecessors que no de mi mateix. Jo no tenc cap inconvenient, com podeu imaginar, en reconèixer que la inauguració del conservatori divendres que ve no serà gens ni mica un mèrit d'en Damià Pons ni de la seva conselleria, sinó que és un mèrit del govern anterior, que va acordar construir aquest conservatori. Però també podem extrapolar això respecte a les possibles qüestions negatives que afectin Menorca i Eivissa.

Fet aquest preàmbul, passaria a fer la informació i, una vegada feta la informació objectiva, podríem donar i jo diria, gairebé, compartir, algunes possibles reflexions de futur respecte a aquests conservatoris de Menorca i d'Eivissa.

Bé, tots vostès saben que l'any de creació d'aquestes extensions del conservatori va ser l'any 1980, tant per a Menorca com per a Eivissa, i si aterram a l'extensió de Menorca vostès saben que està ubicat en el claustre del Carme, té un accés independent de la resta d'instal·lacions, l'edifici és propietat municipal, però hi ha un conveni de cessió de l'ús des dels anys 80, conveni entre l'Ajuntament de Maó i la Conselleria d'Educació i Cultura que va ser reiterat novament l'any 1997. Segons aquest conveni la Conselleria ha de fer-se càrrec de les obres de l'espai dedicat al conservatori; per a l'any 99 hi havia pressupostats 12 milions de pessetes i per a l'any 2000 hi ha pressupostats 13 milions. Val a dir que aquesta despesa de 12 milions de pessetes no s'ha executat i, per tant, queda pendent l'execució en bona part per a l'any 2000. Així i tot, fa aproximadament una quinzena de dies el secretari general tècnic va posar en marxa la utilització d'aquests 12 milions, que bàsicament han de servir per insonoritzar algunes aules i per fer una revisió -dic bàsicament, no exclusivament- de tot el sistema elèctric, que sembla que és prou deficient i s'ha de solucionar.

En aquest conservatori o en aquesta extensió del conservatori a Menorca, trobam que hi ha 15 aules, hi ha una sala per a secretaria i una per a direcció. Respecte al professorat, a Maó, en el conservatori de Menorca, durant el curs 1999-2000, que és el que ara hem començat, hi imparteixen classes 16 professors i aquests 16 professors representen un augment de 3 professors respecte al curs anterior. Concretament s'ha ampliat la plantilla amb un nou professor d'harmonia, un de música de cambra i un de trompeta, i com vostès saben, al capdavant de les tasques de coordinació i representació d'aquesta extensió del conservatori hi ha una professora delegada.

Respecte als estudis que s'imparteixen a Menorca són: llenguatge musical, harmonia, violoncel, violí, viola, piano, clarinet, guitarra, cant, flauta, música de cambra i trompeta; música de cambra és una oferta, és una opció que no existeix a Eivissa i, en canvi, a Eivissa hi ha saxofon i no hi ha música de cambra, però la resta són les mateixes especialitats o el mateix tipus d'estudis.

A Maó, concretament, hi ha 164 alumnes, i a la pregunta que plantejava el Grup Popular hi havia el tema del pressupost. Evidentment hi ha un pressupost únic per a tot el Conservatori de les Illes Balears que, per tant, inclou el pressupost de l'extensió de Menorca i, com saben vostès, d'acord amb els pressupostos, l'any 99 en el capítol 1 de personal hi havia 343.439.584, 343 milions de pessetes, i en el capítol 2, despesa corrent, hi havia 9.770.000 pessetes. En els pressupostos del 2000 hi ha un increment dels pressupostos del conservatori que en bona mesura s'explica exclusivament per l'increment de professorat. Evidentment es tractaria de saber, després els diré el professorat global del conservatori, podem treure les mitjanes del cost, però el pressupost és el pressupost que fonamentalment correspon al pagament dels professors.

Passem al conservatori o a l'extensió del conservatori d'Eivissa. Com saben vostès està ubicat en un edifici polivalent que està ubicat en el polígon de Cas Serres d'Eivissa i és propietat l'edifici del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. És un edifici en el qual hi ha múltiples ofertes heterogènies, i en aquest cas consta de 10 aules de tamany també diferents i, a més de les 10 aules només hi ha un espai que serveix alhora d'oficina i magatzem. El professorat durant el curs 1999-2000 és d'11 professors; en relació amb el curs anterior s'ha augmentat en un professor, que és un professor que imparteix harmonia, i també hi ha una professora delegada que és la coordinadora de l'extensió.

Respecte als estudis impartits, són els mateixos que he esmentat abans en referència a l'extensió de Menorca, però se substitueix la música de cambra per saxofon. Tant a un lloc com a l'altre, o sigui, tant a Menorca com a Eivissa, i igualment al que passa amb el conservatori de Palma, s'imparteixen estudis segons el pla de la LOGSE: s'hi està impartint el grau elemental i el grau mitjà fins al primer curs del tercer cicle, que el tercer cicle són dos cursos, si no vaig errat, ja s'ha arribat al primer curs del tercer cicle, i també s'imparteixen estudis segons el pla d'estudis de l'any 1966, que és un pla que està en procés d'extinció. Per tant, a Menorca i a Eivissa s'imparteixen estudis de grau elemental i de grau mitjà exactament igual com s'imparteixen en el conservatori a la seva seu de Palma.

L'alumnat d'Eivissa són 140 alumnes. En relació al pressupost, ja n'he parlat abans: el pressupost seria el cost d'aquests 11 professors i poc doblers més per a despeses corrents.

I ara passàriem al conservatori de Palma. En el conservatori de Palma, a nivell d'alumnat hi ha exactament 811 alumnes, entre grau elemental i grau mitjà..., no, perdó, 849 alumnes; d'aquests 849 alumnes, n'hi ha 811 que corresponen al grau elemental i mitjà i n'hi ha 38 que corresponen al grau superior, grau superior que s'imparteix per primera vegada enguany. D'aquests 38, n'hi ha 31 que cursen primer curs de grau superior i n'hi ha 7 que cursen segons curs de grau superior.

Com vostès saben, durant molt de temps la seu del conservatori a Mallorca va estar ubicada..., ha tengut ubicacions canviants. La darrera ubicació que va tenir, anterior a la seu actual que és un edifici de nova planta, va ser l'edifici de la Misericòrdia, del qual se'n varen haver d'anar per problemes de seguretat ben reals, perdó, no, va ser l'antic edifici de l'ONCE que està situat a la plaça dels patins, que era un edifici llogat a l'ONCE, i anteriorment a l'edifici de l'ONCE el conservatori a Mallorca va estar situat a l'edifici de la Misericòrdia, que és propietat del Consell de Mallorca, un edifici del qual se'n varen haver d'anar per problemes de seguretat.

Ara cercava el nombre de professors que hi ha aquí... El tenc però no el trob. El nombre de professors..., bé, em sembla que són -hauré de parlar si són...- he dit 11 i 16, no és vera? Són 27. Aproximadament deuen ser una setantena, el nombre de professors, no sé si arriben bé; ara em sap greu però em sembla que he oblidat un full. I és un edifici, com dic, absolutament nou que s'ha estrenat tot just ara, que encara no té el permís d'obra definitivament donat, encara hi ha problemes per tenir el comptador donat d'alta, però que és evident que representa un guany important respecte a l'equipament que fins ara havia donat acollida a l'oferta musical.

Aquesta seria, poc més, poc menys, la situació del present. Quines són les perspectives que des de la Conselleria es creu que s'haurien d'afrontar a partir de tot d'una que fos possible, que hauria de ser l'any 2000? És evident que allò que es pugui haver d'afrontar ara tan sols pot ser objecte d'una certa insinuació a partir de les converses i dels estudis que ja s'han anat fent. El cap del servei d'ensenyaments especial, el Sr. Maties Garcies, està treballant bastant a fons, jo mateix ja he visitat l'extensió del conservatori d'Eivissa i he parlat, com vaig explicar no fa molt de temps aquí mateix, amb la coordinadora i he parlat amb l'Ajuntament d'Eivissa, i ara pròximament tenc prevista una visita a Menorca, ara no sé si és la setmana que ve o l'altra, i una mica la idea és tenir enllestit més o menys a final d'enguany un pla d'ordenació dels ensenyaments musicals a les Illes Balears, dels quals ja he parlat en diverses ocasions, repetesc que s'hi està fent feina a fons. Si no és a final d'enguany serà a principi de l'any que ve i se suposa que en aquest pla s'han de perfilar, pla que agrairia que se'm sol·licitàs, o jo ho sol·licitaré, si és que ho puc fer, la seva presentació en aquesta comissió, la idea és anar perfilant una mica quin hauria de ser el pla de creixement, tant en quantitat com en qualitat de l'oferta d'estudis musicals de les Illes Balears.

Ara bé, en la perspectiva de la provisionalitat amb què parl ara en aquests moments, jo crec que s'insinua clarament la necessitat que a Menorca i a Eivissa es creïn uns conservatoris autònoms, dotats d'autonomia, dotats de titularitat pròpia, per dir-ho d'alguna manera, i que no siguin extensions de Mallorca i que siguin conservatoris de grau elemental i mitjà que ofereixen, poc més poc menys, l'oferta d'estudis que en aquests moments ofereix el conservatori a la seva seu de Palma, i jo crec, personalment, que dins aquest possible pla que es perfili, com no podia ser d'altra manera, s'ha de prioritzar la creació de l'oferta de conservatori de grau elemental i mitjà a Menorca i a Eivissa per sobre qualsevol altre possible creixement o expansió que es pogués haver de produir a l'illa de Mallorca.

I també crec, i repetesc que estic parlant des de la provisionalitat, reconeixent que seria possible que els resultats del Pla d'ordenació d'ensenyaments musicals que sigui presentat aquí presenti alguna proposta que estigui en contradicció amb el que jo ara dic, no ho descarto, parl des de la provisionalitat, ho repetesc més, jo crec que seria molt raonable que a cada illa, i ja succeeix això a Mallorca, hi hagués una oferta, per dir-ho d'alguna manera, assumida econòmicament pel Govern de les Illes Balears, com a mínim a cada illa una oferta d'aquestes característiques. Si després es creassin més ofertes d'estudis més o manco regulats a altres punts de Mallorca o a altres punts de les altres illes, probablement ja només seria viable a través de fórmules de conveni amb implicació d'ajuntaments i de consells insulars, però jo crec que seria raonable que a cada illa hi hagués el mateix tipus d'oferta.

Evidentment estic parlant de grau elemental i de grau mitjà, no parl de grau superior perquè evidentment l'alumnat, el nombre d'alumnes que en aquests moments hi ha a Menorca i a Eivissa i, fins i tot, un increment d'aquest nombre d'alumnes no dona base perquè hi pogués haver una oferta d'estudis de conservatori superior a Menorca i a Eivissa perquè seria una oferta absolutament irreal, i més lògic seria entrar dins una dinàmica d'oferta de beques d'estudis -em sembla a mi- per a estudiants menorquins, eivissencs i formenterencs que poguessin voler venir a estudiar al conservatori superior de Mallorca, un conservatori superior que, com heu vist, el seu any de naixement tan sols té 38 alumnes i, evidentment, els costos de l'educació musical són molt alts i, per tant, es tracta de tenir en compte en tot moment el cost dels serveis de formació musical que creem.

Per tant, quina és la situació de les extensions de Menorca i Eivissa?, és la situació més o menys descrita. Quina és la situació del conservatori a la seva seu de Palma?, és la situació més o menys descrita: edifici nou, 848 alumnes, una oferta poc més poc menys semblant a la de Menorca i a la d'Eivissa a nivell elemental i a nivell mitjà. Evidentment comparem les extensions de Menorca i d'Eivissa amb la seu de Mallorca en un moment especialment desfavorable per a Menorca i per a Eivissa. Si ho haguéssim comparat fa tot just un any les simetries, les homologacions entre un lloc i l'altre malauradament haurien estat molt semblants; ara bé, jo crec que la nostra actitud ha de ser alegrar-nos que una illa hagi fet una passa cap endavant i hagi tengut la possibilitat de disposar d'un equipament en condicions, modern, amb espai suficient perquè els seus ciutadans puguin cursar estudis de música, i ara tots plegats hem de procurar i ens hem d'esforçar per fer possible que una cosa semblant sigui viable en un termini de temps que hauria de ser el més breu possible però que, lògicament, jo no estic en condicions de marcar calendari en aquest moment, per tal que a Menorca i a Eivissa, amb un conservatori -repetesc- de grau elemental i mitjà propi, autònom, poguessin també disposar d'una oferta de formació musical de més qualitat.

Crec que això és possible, és una voluntat de l'actual equip de la Conselleria d'Educació i Cultura i estic ben segur que de tot el Govern, i evidentment del que es tractarà és de saber cap a on hem d'anar i anar fent les passes possibles cada curs que anem avançant, perquè per ventura no serà possible en el proper curs, o bé perquè la xifra d'alumnes és insuficient, pensau que aquí hem de procurar que quan neixi alguna cosa i comenci a créixer ha de créixer amb garanties de qualitat, de rigor, per tant s'ha de ser molt selectiu a l'hora de triar el personal, perquè si a l'hora de triar el personal no s'és selectiu, normalment una vegada el personal s'ha introduït a un lloc ja és molt difícil aplicar mesures selectives, i aleshores podríem crear hipoteques per al futur gens ni mica convenients, perquè supòs que tots estarem d'acord en què l'objectiu prioritari del conservatori, de cada conservatori que hi pugui haver a les Illes, és tenir capacitat d'oferir un bon nivell d'aprenentatge i de formació musical, aquest ha de ser l'objectiu i tota la resta jo crec que s'ha de subordinar a aquest objectiu.

Per tant, alegrem-nos de la passa cap endavant que ha donat Mallorca amb la inauguració del nou conservatori, inauguració que es produirà divendres en presència del president del Govern de les Illes Balears i del ministre de Cultura, d'Educació i Cultura de l'Estat, alegrem-nos d'això, un mèrit -ho he dit abans i ho repetesc- de l'anterior govern que el va posar en marxa, i preocupem-nos tots plegats per fer possible que aquest salt cap endavant també sigui tangible els propers dos cursos a Menorca i a Eivissa. Aquest és el meu objectiu, és la meua voluntat i estic ben segur que també la de tots vostès.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió, en el cas que... No es demanaria.

Per tant, per tal de formular preguntes o observacions procedeix tot seguit a la intervenció dels grups parlamentaris de menor a major per a un temps màxim de 10 minuts.

Començaria el Partit Popular, donat que ha estat el que ha proposat la intervenció del conseller. Sr. Marí, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, agaf les seves darreres paraules com a inici de les nostres, per dir-li que, evidentment, ens alegrem d'aquesta nova passa que dona la cultura de les Balears mitjançant la inauguració aquest proper divendres d'aquest magnífic nou conservatori. I no voldria que vostè ni els nostres companys veiessin en aquesta sol·licitud de la seva compareixença, veiessin cap altra cosa que un desig perquè les illes menors, Menorca, Formentera i Eivissa, idè es veiessin el millor servides possible en aquest món tan important de la cultura com és l'educació musical. Tampoc no voldria que veiessin una rebequeria, encara que sí una noble enveja d'aquest fantàstic conservatori que s'inaugurarà aquest proper divendres quan veim les mancances, especialment d'infraestructures, que tenim a algunes illes, especialment a Eivissa i ja no diguem a Formentera, que no té en aquest sentit pràcticament res.

Nosaltres, quan preparàvem aquesta resposta a vostè, idò havíem copiat la seva intervenció fa uns dies, que ens ha recordat aquí, on diu: "En aquest moment la Conselleria està preparant un pla d'ordenació dels ensenyaments musicals a les Illes Balears". No es preocupi, que no serà necessari que vostè demani la seva compareixença sinó que li demanarem molt gustosos nosaltres mateixos. Però també li vull recordar el mateix que va dir vostè quan presentava els pressupostos de la seva conselleria, quan, parlant d'aquests mateixos temes vostè va dir que Menorca i Eivissa hauran d'esperar.

Jo voldria, ja que vostè ha explicat la situació de Menorca i d'Eivissa, idò també voldria que constàs en acta aquest nou edifici que ocupa 8.000 metres quadrats sobre un solar de 10.000 i que es caracteritza per la seva bellesa, les seves rajoles esmaltades en blau, un luxe que als que tenim (...) ens sembla molt bé, però que realment ens agradaria que per tot fos almanco semblant, i diu: "El conservatori té set aules amb piano de cua", set aules amb set pianos. Comparat amb algun conservatori, no en tenen cap, de piano de cua. Per a ensenyament individualitzat 21 aules d'estudi personal, 4 grans aules per a la dansa, sala per a assaig, sala per a orquestra de cambra, aules per a distints instruments, cafeteria, biblioteca...; sens dubte, el luxe és el gran auditori de 514 persones.

Ja sé que vostè i tots tot d'una pensaran: "Però si això ho vàreu fer vosaltres, si això, com diu el mitjà de comunicació que jo estic citant, diu: "No hay que olvidar que este organismo -es refereix al Ministeri de Cultura- ha estat la principal font de finançament d'aquest centre", però jo voldria que quedàs clar d'una vegada que els que som de les illes menors, i estam tractant aquest cas d'una manera molt concreta, no tot allò que fa el nostre govern ni el de l'Estat, ni el que feia el d'aquesta comunitat autònoma quan manava el Partit Popular, comptava amb l'aplaudiment de tots els que, almanco, érem diputats. És evident que tots sabem molt bé el que és la disciplina de partit, però perquè es faci una cosa no vol dir que tots els haguem d'aplaudir, i l'única cosa que ens assembla el conservatori d'Eivissa amb el de Mallorca, segons diu la premsa, també: "En el edificio no había agua y se han detectado algunas goteras". Jo veig ara un retrat del Sr. Conseller, acompanyat per la directora del conservatori d'Eivissa, on també hi havia goteres; és a dir, que rajoles blaves no en tenim, allà, però degotissos, igual que en el nou conservatori, sembla ser que sí, que n'hi ha.

Una mica apart les bromes, encara que tristes bromes, hem de dir que realment el conservatori a Menorca, segons les informacions que nosaltres tenim, està prou bé, mai no és una cosa perfecta; també aquí ens hem fet amb aquests convenis que vostè ha esmentat, també amb les peticions que feia la seva directora, la Sra. Magdalena Coll Pérez, o professora delegada, i realment les demandes que jo tenc, o el Grup Popular tenim de Menorca, vénen sobretot perquè els agradaria -li dic això per si vostè ho pot anar apuntant per a un futur- idò poder disposar d'un auditori que els manca. I, per cert, l'única cosa, diríem, espectacular o digna, més que espectacular, que té el conservatori d'Eivissa, justament és un auditori amb 280 places, allà on sí que hi ha un piano de cua, piano que, igual que el conservatori, va ser cedit pel Consell Insular d'Eivissa i de Formentera.

A nosaltres, Sr. Conseller, ens ha agradat molt això que ha dit vostè sobre que es creï autonomia per a Eivissa i per a Menorca quant a l'oferta d'estudis de grau elemental i mitjà, però a mi m'agradaria molt que sempre que es parla d'Eivissa es fes un punt i a part, i se citàs Formentera, perquè també Formentera va tenir uns inicis d'una escola municipal de música, crec que he llegit que ara es comprava un altre piano, el piano que hi havia a Formentera, que era de mitja cua, era donat en dipòsit pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, però crec que entre tots, perquè aquí no hem de fer política sinó que hem de fer cultura musical, hem d'esforçar-nos perquè aquesta educació arribi a tots els racons, i també m'agradaria fer-li un esment especial de com estan les delegacions sol·licitades per a Inca i per a Ciutadella, que no ens n'ha parlat i que m'agradaria que després poguéssiu dir alguna cosa, parlar d'Inca, Ciutadella i de Formentera, si té alguna cosa prevista.

Tenint en compte, Sr. Conseller, que a Mallorca i a les Balears disposam d'un magnífic conservatori, orgull del nostre món musical i cultural, n'estic ben segur, algun dia tendrem l'avinentsa d'anar-hi; tal vegada seria bo que la Comissió de Cultura hi fes un viatge un dia, és una suggerència que jo faig al president perquè la reculli si ho estima adient. Menorca, si se li posàs aquest auditori o aquesta sala que li falta, sembla ser que quedaria bastant completada; si es posàs una extensió a Ciutadella quedarien satisfets els desitjos d'aquella ciutat, capital eclesiàstica de l'illa. I pel que fa a Eivissa, aquest matí jo he tencut l'avinentsa de parlar amb la directora de l'extensió i m'ha donat una solució que jo estic segur que vostè la tindrà en compte, i de la mateixa manera que a Menorca es va fer un conveni que jo tenc aquí davant entre la Conselleria d'Educació i Cultura i l'Ajuntament de Maó, també a Eivissa es podria fer una cosa semblant i es descongestionaria moltíssim l'edifici de Cas Serres, on hi ha l'auditori, el conservatori, la Uned, l'Escola de Turisme i la biblioteca.

Com vostè sap, i si no ho sap nosaltres li deim ara, l'Exèrcit està a punt de desafectar un dels edificis més emblemàtics d'arquitectura civil que s'han fet després dels anys 40. És un edifici que a Eivissa està conegut com la Residència, que és un edifici situat al costat de les murades, a un lloc esplèndid que, com diu la seva pròpia paraula, servia de residència als oficials del destacament d'Eivissa i on estava ubicada, també, la Comandància Militar; això, ho deixen els militars i sembla ser que l'Ajuntament d'Eivissa se'n vol apropiari, ho vol comprar o ho acceptaria si se li donàs sense pagar, però segurament no serà així, i a mi la directora del conservatori m'ha dit avui mati: "Nosaltres estariem molt contents...", la solució de la directora era que l'extensió universitària se n'anàs a la Residència i el conservatori passàs a l'actual extensió universitària, seu de l'antic consell d'Eivissa que, com vostè sap, va ser remodelada com a extensió universitària, amb 112 milions que va pagar l'antic govern del consell insular.

La proposta que faríem des d'aquí seria, vostè que té bones relacions amb l'Ajuntament d'Eivissa, que a més el batle és un membre del pacte de progrés i que, per tant, pertany a la mateixa corda que el Govern, idò estudiar la possibilitat que a la Residència militar es posàs o l'extensió universitària o que s'hi posàs el conservatori i posar-hi allò que vàrem acceptar l'altre dia tots en Ple, que és la biblioteca pública que no té Eivissa. Jo crec que aquesta seria una bona solució. Jo no m'atrevesc a dir si serà millor que el conservatori vagi a l'actual extensió universitària, que vagi a la Residència o, com vostè va apuntar en la seva darrera visita a Eivissa, que anàs a l'antiga escola d'Arts i Oficis, actual seu del centre de professors i també de la delegació a Eivissa de la Conselleria d'Educació.

En qualsevol cas, qualsevol d'aquestes possibilitats milloraria molt i molt la infraestructura musical a Eivissa. Jo li deix en les seves bones mans perquè pugui fer els contactes que estimi adients amb l'Ajuntament d'Eivissa, amb la directora del conservatori, amb el seu delegat a Eivissa de la Conselleria d'Educació perquè entre tots trobem una solució.

Val a dir, en honor a la veritat, que en el nostre programa electoral ja hi dúiem també fer un conservatori, més que un conservatori un gran centre polivalent cultural, on hi anava la biblioteca que teníem la il·lusió de fer per a Eivissa, on anava un centre de documentació fonogràfica, i on també hi anava el conservatori. Nosaltres no ho vàrem poder fer, però de la mateixa manera que vostè se n'alegra que el govern anterior fes possible la construcció d'aquest conservatori que s'inaugurarà aquest divendres, nosaltres també, especialment els eivissencs, estariem molt contents que en el més curt termini possible vostès fessin el que han de fer per tal que els estudis musicals a Eivissa i a Formentera tenguessin les infraestructures necessàries que no tenen. Se'ls va donar tot el que es va poder, el Consell els va donar l'espai, els va donar algun ajut econòmic bastant sovint, especialment al cor del conservatori, i si d'aquesta compareixença que vostè ha fet aquí a petició nostra podem treure fruit positius per a Menorca tot millorant l'auditori o fent un auditori nou, a Ciutadella donar-los allò que demanen, a Mallorca creim que estan prou ben servits, a part de donar a Inca això que han demanat, a Eivissa millorar la infraestructura i a Formentera, o fer una escola municipal de música o fer una extensió de l'extensió universitària, si és que no se li pot donar autonomia.

En qualsevol cas, és motiu de satisfacció veure com a Formentera ja poden donar classe d'un instrument com és la guitarra, perquè un jove professor de guitarra ha fet possible tenir el títol gràcies al seu esforç, però també a les beques d'ajut que se li varen donar des del Consell Insular.

Gràcies, Sr. Conseller, pel seu interès, gràcies pel seu to positiu, d'intentar solucionar tantes dificultats com té aquest món de la cultura, i ara avui que estam en aquesta tarda una mica freda de Mallorca, idò jo crec que a altres comissions ens podem barallar i podem arribar fins i tot a moments d'exasperació, però jo crec que la cultura no té colors, el nostre poble són les Illes Balears i el millor que li podem donar és el millor que tenim cada un de nosaltres. És amb aquest esperit constructiu que ha demanat la seva compareixença el Grup Popular, al qual jo modestament represent.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. S'estima més contestar individualment o contestarà al final? No, llavors, passaríem a la intervenció de la resta de grups. Sr. Portella, per part de ...

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. M'he deixat el saquet de les medalles aquí dalt, a l'oficina, i no tenc temps d'anar-lo a baixar, perquè el Sr. Joan Marí se n'ha guanyades set o vuit, de medalles, amb la seva intervenció, sobre qüestions que tenen al seu programa electoral o que havien fet, etc., etc. A la pròxima comissió de Cultura ja el davallaré, el sac de medalles, perquè convé tenir-lo a prop, perquè, és normal emprar-les.

Diu el Sr. Joan Marí que la cultura no té color, encara que el Conservatori estarà fet per ...

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí, no pot interrompre cap diputat, ell ha respectat el seu torn de paraula, faci el favor de respectar-lo.

EL SR. MARÍ I TUR:

Jo crec que, si m'ho permet, abans ho he demanat al Sr. Lletrat, i el Sr. Portella s'ha de dirigir al Sr. Conseller, no a mi.

EL SR. PORTELLA I COLL:

No hi ha problema, em puc dirigir perfectament al Sr. Conseller i explicar-li que a una propera compareixença, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Portella, un moment, jo crec que dins el marc d'una pregunta, els diputats tenen dret que dins el que és la retòrica, i em sembla que de retòrica vostè n'ha parlat altres vegades al plenari, tenen dret a esplaïar-se i a fer les preguntes com creguin. No m'obligui a tallar un diputat quan a vostè li he deixat tres minuts més del compte i no li he dit res. Em sembla que el millor que pot fer, si no li agrada el que diu el Sr. Portella, un altre dia serà a l'inrevès i ho deixarem estar així.

EL SR. MARÍ I TUR:

(...)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, el Reglament el que diu és que un diputat pot fer una pregunta tal com consideri. Bé, una cosa és que no li agradi, i l'altra és el que diu el Reglament. Pot continuar, Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bé, en tot cas, no duré el sac de medalles, i ja està, assumpte arranjat.

El Sr. Joan Marí, vostè l'aurà sentit, Sr. Conseller, diu que la cultura no té color, açò no obstant el conservatori nou sembla que serà de rajoles blaves, algun color li posarem a la cultura.

Jo estic molt content de la compareixença i de l'afirmació que vostè ha fet, que després d'aquesta inversió que suposa el nou conservatori, que era necessària, el nou conservatori central de Mallorca, de les Illes Balears, ubicat a Mallorca, que era necessària i reivindicada durant molts d'anys, la passada legislatura i l'anterior, que la pròxima actuació abans de superar els actuals límits en què ens hem situat aquí serà una actuació a les illes exteriors, les de Menorca, Eivissa i Formentera. D'açò estic personalment content, perquè hem de saber compaginar les actuacions també territorialment.

I també estic content de l'avanç d'aquest pla d'ordenament de l'ensenyament musical que, de totes maneres, vostè ja ho ha exposat altres vegades i, en reunions mantingudes entre consellers de cultura i la mateixa Conselleria de Cultura i Educació del Govern balear, també va sorgir i que és també molt necessari, molt necessari no només per a l'ordenament de l'ensenyament musical vinculat al conservatori o conservatori-conservatoris, sinó a aquell ensenyament musical vinculat a les escoles municipals de música, vinculat al sistema educatiu i dins l'oferta privada d'ensenyament musical, que també existeix i és important a les Illes Balears. Són quatre grans mons moltes vegades descoordinats i que fa falta tenir un plantejament general que jo crec que aquest pla podrà intentar adoptar, i compti vostè amb la participació, amb les suggerències que, tant com a grup parlamentari, que per açò som aquí ara, com a conseller de cultura al Consell Insular de Menorca, li pugui fer arribar.

Quant a les seus del conservatori d'Eivissa, Eivissa-Formentera o d'Eivissa, més particularment, i de Menorca, que és l'objecte d'aquesta compareixença, bé, l'exposició que ha fet vostè és certa, és així, i és així des de fa bastant de temps. Jo no som tan optimista en la qüestió del conservatori de Menorca, per exemple. El conservatori de Menorca, que vostè diu que la inversió per al 99 que no es va fer era per al sistema elèctric, li he de dir perquè en tenguí coneixement -no sé si li han arribat, a vostè- que des que es va firmar el conveni entre l'Ajuntament de Maó i el Govern balear, açò seria cap a l'any 87, 88, l'Ajuntament de Maó ha pagat l'electricitat que ha consumit el conservatori, la delegació del conservatori, i el Govern balear, malgrat reiterats requeriments, mai no ha posat en condicions aquell edifici, amb un comptador propi per evitar pagar el que es gastava de llum en el conservatori, per no pagar, i açò ha estat també una medalla que hem de restar a l'anterior govern.

Sala d'audicions. També és una medalla que li hem de treure de la solapa de l'americana, perquè la sala d'audicions de Menorca ja es va demanar per primera vegada l'any 89; si compta vostè farà 11 anys, i ja s'ha pressupostat algunes vegades. No és un treball difícil perquè es tracta d'adequar l'actual sala d'audiències on antigament es feien els judicis en el claustre del Carme, que ja té un marc de sala d'audicions, adequar-la en sonoritat, en comoditats, amb les necessitats d'una sala d'audicions. Açò és una reivindicació molt antiga, repetidament reiterada als govern i als consellers de Cultura anteriors, reiteradament promesa i reiteradament incomplida, així que, si em permet, Sr. Conseller, li llevaré una medalla també de l'americana dels anteriors consellers de Cultura que van incomplir aquesta qüestió.

Quant a l'amplitud o l'estretor del conservatori de música, de la seu a Menorca, també és per llevar una medalla als anteriors consellers de Cultura perquè, si bé és cert que es dona aquest problema a Eivissa, no és manco cert que en el claustre del Carme de Maó hi conviuen, per una banda, el conservatori amb 16 aules, per altra banda totes les aules de la Uned, per altra banda les escoles municipals de pintura i de ceràmica, per altra banda l'escola municipal de teatre, per altra banda sales d'exposicions, i estic segur que em deix algun altre servei que hi ha dins aquest primer pis del claustre del Carme.

Lògicament, amb l'expansió natural que hi ha hagut aquests anys de demanda d'estudis musicals, s'ha de preveure un creixement de la demanda i una insuficiència d'espai, i jo li deman que si fa aquest esforç per pensar un projecte que l'anterior diputat ha presentat per a l'illa d'Eivissa, també ho tengui en compte per a l'illa de Menorca, no sigui que facem destriaments d'una illa a una altra i convé tenir el mapa general de les Illes i de les necessitats que hi ha damunt la taula.

També m'ha agradat de la seva compareixença, i si m'ho permet la medalla que he llevat abans li pos ara a vostè, és el tema de l'autonomia. A les converses que hem mantingut amb la gent del conservatori de Menorca, perquè m'han vingut a veure, a exposar les seves preocupacions, etc., el tema de l'autonomia de la qual mai no han disposat, mai no han disposat d'autonomia durant aquests anys des de l'any 80 en què es va crear, em sembla, o sigui, fa 20 anys, i mai no han tengut un consell escolar propi, em sembla, una direcció pròpia, per prendre decisions depenen de Palma, etc., etc., 20 anys, eh?, no és que sigui de l'any passat. Que vostè ho tengui en compte per dotar els conservatoris d'Eivissa i de Menorca d'aquesta necessària autonomia en la gestió, que lògicament ha d'afavorir el que és la gestió, l'administració de la cosa pública a l'illa de Menorca, així com la representació de la gent que hi va.

Un altre tema molt important a Menorca, no sé si a Eivissa, perquè parlem de seus exteriors a la de Mallorca, si és dóna el mateix, és la relació entre el conservatori, els ensenyaments que es donen en el conservatori a Menorca, i les escoles municipals. Les escoles municipals de música en aquests moments a Menorca poden tenir uns 700..., jo he calculat amb xifres grosses perquè encara no ho he calculat detalladament, uns 700 matriculats, és a dir, que hi ha una gran demanda d'estudis musicals a un nivell inferior. La relació entre estudis musicals i conservatori, algunes d'aquestes escoles municipals o privades fan estudis elementals, supleixen el conservatori, és una altra de les necessitats que aquest pla haurà de contemplar, la relació que hi ha.

Una altra qüestió que s'ha plantejat és la possibilitat que alguns ensenyaments del conservatori poguessin ser itinerants. Potser hi ha més demanda d'alumnat, posem de violí, no ho sé, a Ciutadella que a Maó mateix, i estudiar, si és possible, la itineració d'alguns ensenyaments als pobles, açò més que la creació d'extensions noves o de delegacions fora de les que hi ha allà presents, que suposen una gran despesa econòmica i que potser aquesta gran despesa econòmica, si ja hi ha dificultats per fer beques perquè alumnes menorquins, eivissencs o formenterencs puguin venir a estudiar el cicle superior a Mallorca, hem de pensar més en beques de transport per a alumnes dels pobles de cada una de les illes per accedir a les seus del conservatori a Eivissa o a Menorca, que és a Maó, que no creació, tal vegada, de delegacions, que és un cost molt important. Açò s'hauria d'estudiar bé, i també la possible itineració entre professors.

Açò com a plantejaments o suggerències de cara a aquest futur pla, que crec que és allà on haurem de fer discórrer el cervell, que sempre és bo, i veure quina és la planificació i quina és l'estructura global millor que podem dotar i, en tot cas, vull agrair-li l'explicació que ha donat. També vull agrair al Grup Popular que ha demanat aquesta compareixença per tractar un tema tan important com és el d'estudis musicals o formació musical, i esper que en el repartiment de medalles tothom hagi quedat content.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Algun altre grup vol intervenir? Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, aquest tema dels ensenyaments musicals ja no és la primera que en sentim parlar al Sr. Conseller, i ens consta que té una especial preocupació per solucionar tots els problemes que està patint l'ensenyament musical.

Hem de recordar, per fer una mica d'història dels ensenyaments musicals, que aquesta disciplina educativa es venia donant gairebé de manera privada durant molts d'anys i gairebé també tots els alumnes que començaven els ensenyaments musicals, durant moltíssims d'anys eren per iniciativa pròpia, per pròpia afecció i el professorat que tenien era gairebé sempre privat, i sempre per bastir la persona, no com a un element complementari de la cultura, de la cultura pròpia. Això potser va fer que les institucions donassin molt poca importància a aquests estudis i cadascú s'havia d'espavilar pel seu compte per poder assolir una cultura musical d'un cert nivell. Ja parl de fa anys, evidentment, perquè afortunadament les institucions ja es varen anar sensibilitzant i fent la cultura musicals, els ensenyaments musicals obligatoris des de les escoles.

No obstant això, l'ensenyament bàsic musical és totalment insuficient el que es dóna, diríem, a les escoles normals, i quan un es vol especialitzar no té més remei que acudir als conservatoris o a les escoles municipals. La insuficiència de dotació d'aquests conservatoris que hi ha hagut a Mallorca, que bàsicament només hi havia el de Palma fins fa pocs anys, obligava a fer uns esforços vertaderament importants a totes aquelles persones que tenien aquesta sensibilitat musical i que volien assolir un nivell ja fos per dedicar-se a la interpretació o bé després a l'ensenyament, i per arribar al major nombre possible de gent, ja fa bastant de temps que els ajuntaments es varen posar al davant i varen començar a fer aquestes escoles municipals amb un sacrifici pressupostari important que va donar l'ocasió d'almanco tenir una cultura musical bàsica a molts d'infants, que això era una manera de seleccionar aquells que volien arribar un poc més amunt i que després, amb esforç personal i econòmic, podien continuar en els conservatoris.

El tema de l'ensenyament musical a Mallorca i a les Balears, avui s'ha tocat d'una manera amb més profunditat i crec que la intervenció del Sr. Conseller, ja li havia sentit en altres ocasions, ens dóna una certa esperança, perquè hi havia hagut una certa descoordinació entre el que eren escoles musicals, ensenyaments privats i ensenyament del conservatori i les extensions. A la fi pareix que podrem tenir una comunicació i un pla, el Pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, que el Sr. Conseller i el seu gabinet els han preparant, que donarà una cohesió a tots els ensenyaments musicals.

Evidentment aquest tipus d'especialització educativa és cara, és molt costosa, no només per les hores que ha de dedicar el professorat als alumnes, sinó també pels instruments. Evidentment, molts dels instrumentistes quan arriben a un cert nivell es compren el seu propi instrument, però fer una despesa per un pianista de 17 any que vol començar a tocar el piano, fer una despesa per comprar-se un instrument, moltes vegades les famílies s'estimen més veure com anirà aquell alumne abans de fer aquesta despesa i això, aquests instruments, és el que han de proporcionar els conservatoris i les escoles.

Si ara tenim un conservatori a Palma ben dotat, ho hem d'agrair, crec que ens hem de felicitar que a la fi hi hagi un conservatori ben dotat, i possiblement, jo no vull ser gens pessimista, però així com estava la situació anys enrere, si no hi hagués hagut una necessitat urgent d'estructura de l'edifici allà on estava ubicat el conservatori potser no hi hagués hagut aquesta necessitat de fer aquest conservatori. Per tant, em sap greu per la Misericòrdia perquè cau, però la veritat és que li hem d'agrair que volgués caure perquè puguem tenir ara aquest conservatori que s'inaugurarà.

Jo el que voldria destacar és que, si bé m'alegra molt que hi hagi aquest conservatori a Palma ben dotat, crec que l'oportunitat i els drets de tots els ciutadans de les Illes Balears han de ser els mateixos. Per tant, en la mesura en què sigui possible, tant a Menorca com a Eivissa i Formentera, per raons de distància i de dificultat de desplaçament, s'ha de poder dotar amb les mateixes condicions que als alumnes de Mallorca d'un tipus d'ensenyament i d'uns espais i unes oportunitats iguals que a Mallorca. Però també hem de recordar que, a part d'Eivissa i Formentera i Menorca, Mallorca és més gran que les altres illes i que evidentment hi ha altres comarques que també estan fent sacrificis, els municipis, importants per poder tenir aquests ensenyaments, per poder donar aquesta oferta educativa als seus infants i que també, evidentment, el Govern hauria de donar aquestes oportunitats als alumnes, sobretot als més joves, perquè quan s'assoleix un cert nivell i hi ha un vertader interès per continuar, això implica un sacrifici, i quan un decideix anar al conservatori superior o mitjà, és que té vertader interès en continuar aquesta carrera musical i no li importa fer vertaders sacrificis que això implica, però crec que des de la infantesa aquests nins tots tenen les mateixes oportunitats de poder tenir aquesta educació musical i que s'haurien de dotar les comarques d'aquestes oportunitats, sobretot per a l'ensenyament elemental.

Això crec que entrarà dins el Pla d'ordenació dels ensenyaments que el Sr. Conseller té present, i aposta crec que el que hem de fer és animar-lo i dir-li que facin feina amb la màxima celeritat possible i que ens aclareixi un poc el panorama, sobretot perquè creim que la cultura musical enriqueix molt les persones i que com més cult és un poble més afeció i més amor cap a la música hi ha. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup Socialista...

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, em permetran una broma suau: hem de recordar tots que la música amansa les feres. La part agressiva dels que som aquí, quan sentim les primeres notes de les intervencions, segurament estam predisposats a ser *suaviter in modo, fortiter in re*. I a part d'aquesta aproximació, a part dels edificis, que jo no seria capaç d'apretar cap govern per demanar-li ni extensions ni nous edificis, sinó que el primer de tot, segons el nostre grup, és la definició de què ha de ser la cultura musical dels ciutadans d'aquestes illes, i hi ha dos nivells clarament destriats o clarament diferenciats, que són els que poden modificar o poden determinar el tipus de política que pot fer un govern que se'n diu progressista i jo crec que ho és.

Primera, formació musical per a tothom. La formació musical per a tothom òbviament ha de venir a través de l'ensenyament de la música dins l'ensenyança reglada, dins l'ensenyança obligatòria; per tant, té molt a veure amb els currículums que dins l'ensenyament -i benauradament la Conselleria de Cultura i la d'Educació estan juntes, perquè són juntes que han d'estar, i aquesta formació musical mínima o màxima que pugui tenir la ciutadania vindrà en funció del que s'ensenyi a les escoles, i fora hores, allò que seria ideal, que seria la utilització dels edificis escolars a tots els pobles no cinc o sis hores cada dia, sinó 24 hores cada dia set dies a la setmana -són inversions molt importants que hi ha a les escoles normals, tant d'ESO, com d'ensenyament primari, com instituts- seria bo que es pensàs en què no hi ha perquè moltes vegades demanar nous edificis, noves estructures que augmenten la despesa no productiva quant a ensenyament, sinó que l'encareixen, i encara que deim que estam dins una societat rica, els doblers no són prou mai, ni s'han de tudar, ni s'han de fer malbé en projectes moltes vegades faraònics i de resultats moltes vegades esquistats.

Dit açò, conservatori professional de música, que és la segona resposta. Ensenyament musical per a tothom a través de les escoles, i els que volen un punt més a través de les escoles, es diguin municipals o comarcals, de música, que poden utilitzar perfectament instal·lacions escolars que hi ha arreu de tota la comunitat, que no tenen una pretensió de convertir cap criatura, per hàbil que sigui, en un gran músic professional, toqui el saxofon o toqui el piano de cua, un mitja cua o un vertical, és igual, sinó que el que interessa és que volen tenir una formació musical, no tan sols quant a escoltar música sinó a la utilització o fabricació de música a través d'un instrument antic o modern.

Escola professional de música és una altra cosa, que ens dona una ratio en aquestes illes significativa, que és un alumne per cada 500 habitants en el cas d'Eivissa i de Menorca; potser a Menorca la ratio no és ben exacta però s'hi assembla, i de mil i busques, en números rodons serien entre 1.000 i 1.200 a Mallorca, que el que pretén és titulars en música, que hi ha una determinació per part de l'alumne que ell no vol tenir una cultura musical, sinó ser un professional de la música, i les extensions, vull dir, l'existència d'aquest conservatori, sigui de maons blaus o color de rosa, no crec que jo que la solució sigui només un tema d'edifici, sinó de concepte.

Sempre, sempre direm que n'hi ha pocs, sempre direm que els edificis..., a Eivissa, pels retalls de premsa que tenc, efectivament veig que és un problema greu, que es veu que hi ha veïnats que no tenen una cultura musical o que no agraeixen els sons de l'escola, de l'extensió, perquè destorben altra gent que fa feina allà dins. Per tant, sigui aquest edifici a Eivissa, que açò és una cosa que haurà de valorar el Sr. Conseller, que és prou hàbil per fer aquestes coses, o sigui un edifici nou o sigui adaptat, es tracta que, quan n'aprenen, no facin malbé les aficions d'altres cultures que hi pugui haver dins el mateix edifici. És un problema de capacitat financera que en el futur, no necessàriament l'any que ve però en el futur estic convençut que es trobarà una solució.

L'altra és més seriosa, que és que jo crec que hi ha d'haver un conservatori, només, professional, que l'existència de tres conservatoris dividits aniria en contra de la bondat de l'educació. Primer de tot, perquè no tots els alumnes volen estudiar el mateix; en segona perquè el grau de perfeccionament moltes vegades no acaba només en l'oferta educativa que pot tenir el Conservatori de Balears, que té la seu a Palma, sinó que necessita fins i tot el perfeccionament a altres indrets com pot ser Barcelona o una altra ciutat espanyola o de l'estranger.

Per tant, jo he quedat content, primer de tot, perquè el conseller sigui tan valent, o sigui tant clar, o s'atraqui tant a allò que dic de la veritat política, que encara no té aclarit per on ha de funcionar la cosa, però que té idees clares, m'ha semblat, sobre el que és la música, quina és la funció que ha de tenir, la resposta que necessitat la ciutadania, i una cosa importantíssima és la seva convicció, m'ha semblat, del fet que l'existència de beques, que el sistema becari, tant per a alumnes eivissencs com formenterers com a menorquins, és fonamental perquè no podem destriar la cultura musical d'altres tipus de manifestacions culturals que no es poden donar a indrets allà on el nombre d'habitants és baix. La formació musical d'un músic professional no és només la música, sinó que té altres manifestacions culturals que pot donar Palma, que, de fet, dona Palma, que no donarà mai ni Maó ni Eivissa, si no és d'una forma molt sumptuària però sense planificació i sense garanties.

Que les extensions de Menorca i d'Eivissa s'han de millorar quant a infraestructura, sigui a través de pactes amb el Ministeri de Defensa, en el cas d'Eivissa, o per d'altres mecanismes, a Menorca, benvinguts siguin, però el que primerament de tot hem de definir i en què ens hem de posar d'acord tots és veure com es configura l'educació musical, formació musical per a tothom, però la professionalització a qui vertaderament en té ganes.

Històricament ha succeït una cosa, i és que les famílies, en els pobles, per aquella idea estesa que vull que el meu fill sigui millor que jo, han completat l'horari escolar amb altres dedicacions, moltes vegades forçades, i hi ha escoles de música municipals que s'han convertit en un estacionament d'infants perquè no surtin pel carrer i allà, almanco, me'l cuiden, però el grau de fracàs o de decepció que es produeix en aquestes escoles, si comptem el nombre de gent que comença a primer de solfeig i el que continua al cap de tres, quatre anys, veuríem que és molt notable; de primer a segon davalla d'una forma notable el nombre de matriculats i que, a mesura que passa el temps i es va complicant, el nombre de desercions augmenta.

Si s'ha d'agafar amb seriositat, jo crec que primerament ens hem de posar d'acord, i jo crec que és molt fàcil, jo crec que els portaveus de tots els grups no podem diferir gaire de la solució. El que primerament hem de fer és posar-nos d'acord a definir què és la cultura musical, a qui està dedicada i què podem fer perquè aquesta dedicació converteixi els nostres ciutadans en gent que troba que escoltar música és, fins i tot, un plaer.

Segurament que m'he deixat altres coses perquè gaudeix molt parlant d'açò però no els vull cansar més.

Gràcies, Sr. President, per la seva paciència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pot contestar les preguntes el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

Començaria per comentar algunes de les aportacions que ha fet el Sr. Marí.

Ha dit que en un moment determinat treuré de la seva intervenció una sèrie de petits flaixos que comentaré.

Ha dit que Menorca i Eivissa hauran d'esperar, jo diria que hauran d'esperar, però no m'agradaria que es deixàs de reconèixer aquest increment important de professorat que hi ha hagut, especialment a Menorca, que, evidentment, és esperar, però esperar caminant cap endavant. I jo crec que això és important quan, i ho ha argumentat fa un moment el Sr. Portella, durant tants anys en ensenyament musical, a les Illes Balears, no s'hi ha caminat gens ni mica endavant, perquè en moltes d'aquestes qüestions que enguany es comencen a resoldre, governs més sensibles cap la qüestió cultural i musical els haurien pogut començar a enfrontar immediatament després d'iniciada l'autonomia a les Illes Balears.

Les seves informacions sobre el tema de l'edifici que pròximament es desafectarà, la seva reflexió sobre els possibles espais on ubicar aquests conservatoris, aquests equipaments i aquests serveis culturals que Eivissa necessita, li puc assegurar que les hi agraeisc, aquestes informacions, d'algunes tenia notícia, d'altres no.

També li agraeisc els seus suggeriments i faig comptes tenir molt en compte tota aquesta reflexió que vostè ha fet en veu alta.

En un moment determinat ha parlat dels casos, ha esmentat vostè tres noms, Formentera, Ciutadella, Inca, evidentment, d'Inca, el seu batle, el Sr. Pere Rotger, l'hi haurà demanat, a més, ho va sentir en el plenari, perfecte. El cas de Formentera, el cas de Ciutadella. És a dir, una mica avui el tema estava centrat en les extensions de Menorca i d'Eivissa. Per tant, jo he remès els altres casos a aquest pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, en el qual se suposa que s'esmentaran tots els nivells d'oferta de formació musical que hi pugui haver.

En qualsevol cas, a Formentera, també jo crec que hi ha dades positives. Segons sembla, hi ha prop de 60 alumnes que estudien música en aquests moments, que ja tenen piano, i, evidentment, jo crec que Formentera ha de tenir un tractament en relació amb Eivissa i en el context global de l'ordenació dels ensenyaments musicals a les Illes Balears clarament superior al que correspondria a un municipi de Mallorca, de Menorca o d'Eivissa de les mateixes dimensions demogràfiques. Evidentment que sí. Ara, tampoc no oblidem, com ha dit el Sr. Tirs Pons, que la música és un tipus d'educació molt costosa, perquè requereix professorat per a un nombre molt petit d'alumnes i que no hi ha professors probablement a l'abast per poder oferir un ensenyament de qualitat en tots els casos, i, per tant, és evident que determinades situacions de ciutadans d'aquestes illes, en raó de la seva residència, podran generar alguns inconvenients que d'altres no tendran, però això, malauradament, és un mal general en serveis sanitaris, en serveis educatius i en molts altres tipus de serveis, i se suposa que aquests ciutadans tenen mecanismes que els compensen de totes aquestes coses, i a posta hi ha gent que enlloc d'anar a acaramullar-se a les grans ciutats, fuig de les grans ciutats i se situa més a viat a zones de tipus rural.

En qualsevol cas, repetesc, i aquesta seria la conclusió que faig en relació amb la seva intervenció, li agraeisc les seves informacions, podria ser molt interessant aquest tema de l'edifici que es desafectarà, que vostè ha anomenat, la Residència, perquè realment té una ubicació extraordinària, en el centre d'Eivissa, i que probablement deu donar moltes possibilitats. Em posaré en contacte ràpidament amb l'Ajuntament d'Eivissa i amb el Consell d'Eivissa per tal de veure si és possible, conjuntament, fer alguna cosa.

Respecte de la intervenció del Sr. Portella, jo crec que el Sr. Portella, en relació amb l'extensió de Menorca, ha completat la meua informació, probablement la meua és una informació més de dades estadístiques de l'Administració, la seva és una informació més vivencial i, per tant, més real, no em sap gens ni mica de greu reconèixer-ho, i realment és una llàstima que durant tant de temps s'hagin fet tan poques coses que semblen, aparentment, bones d'arreglar. Confirma que s'ha perdut molt de temps, intentem a partir d'ara no perdre'n més.

I ha plantejat un tema, dos temes, que són dos temes que a mi em pareixen importants i que ens plantejam els qui fem reunions amb gent molt diversa i bastant abundosa, després els puc dir els noms de tothom amb qui hem parlat en el moment de la compareixença, perquè vegin la pluralitat d'experiències i tot això, que és la qüestió del conservatori, dels possibles estudis, com deia el Sr. Tirso Pons, de grau professional, de grau mitjà, segons terminologia Logse, amb tot el que és l'entramat d'escoles municipals de música o altres tipus. Evidentment, aquest és un dels objectius del pla, intentar articular en un tot globalitzat totes aquestes coses, cadascuna de les quals pot complir la seva funció, té el seu paper, però, evidentment, no pot ser concebuda com una peça aïllada, sinó que és una peça articulada a un trencaclosques bastant més gros.

I després planteja una cosa que per ventura nosaltres no ens la plantejam amb els mateixos termes que vostè, que és la itinerància a l'hora de fer docència a determinats tipus d'instruments, posem per cas. Nosaltres també ens plantejam la possibilitat d'establir algun mecanisme d'itinerància però més que possiblement passar un instrument, un aquí i un altre allà, la possible rotació de diversos tipus d'instruments per a determinats llocs i compartir diversos municipis una possible oferta comuna que es complementa; és una de les línies en les quals treballam perquè, lògicament, estam preocupats, com vostè pot imaginar i com vostè mateix ha dit que ho estava, pel tema dels costos de tot això, perquè, evidentment, hem de fer un projecte que, a més a més de ser culturalment útil i musicalment útil, sigui un projecte econòmicament viable, i aquí voldria aprofitar per recordar una cosa: l'únic ensenyament musical realment obligatori que l'Administració té una responsabilitat absoluta d'atendre és l'educació musical integrada dins l'educació reglada, la resta és una educació important però no obligatòria i, per tant, això requereix, probablement, un compromís de major implicació econòmica de famílies que reben el servei i, lògicament, una major distribució de responsabilitats entre les administracions que si és un ensenyament estrictament obligatori, perquè el que no hem de fer aquí és enganar-nos uns amb els altres, em pareix a mi, i no tocar de peus a terra, i jo crec que això s'ha de dir en tots els moments que es parli d'aquest tema.

Hi ha una educació musical obligatòria, que és la que està integrada dins l'educació reglada, la resta és educació musical que incrementa la formació, la cultura dels ciutadans, els dona vies de millora cultural, fins i tot amb derivacions possibles de tipus professional, importantíssim, però hem de jerarquitzar les obligacions, perquè, si no, semblarà que ho hem de pagar tots, les administracions públiques.

Malauradament, jo no entenc gaire de números, però n'arribes a aprendre i arribes a la conclusió que com no comencem a canviar alguns determinats xips, no hi pot haver els doblers públics per a tot allò que tots plegats cream expectatives que n'hi haurà. Jo crec que hem de saber això de bon principi, ho hem d'explicar als afectats i estic segur que ho entendran.

Per tant, repetesc que les coses que vostè planteja són coses que ens estam plantejant nosaltres, i estic content que, sense que n'hàgim parlat prèviament, hi hagi gent que reflexiona sobre aquestes qüestions i ja, en principi, arriba a coses més o manco comunes.

Bé, respecte de la Sra. Vadell, jo crec que hi ha una cosa que ha introduït, dues coses que ha introduït, les quals jo crec que són també objecte de comentari, perquè a mi em pareix una cosa positiva aquesta compareixença i és que, prèviament a la presentació del pla, entre els grups parlamentaris ja d'alguna manera s'ha promogut un cert debat sobre el tema, que pot ser orientador ja en fase d'elaboració del mateix pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, cosa que jo crec que és, d'alguna manera, fer participar en l'elaboració d'aquest pla, perquè, evidentment, hi haurà possibilitat de participar-hi en el moment de la presentació, perquè no serà una cosa conclusiva, a la qual ningú no pugui afegir aportacions, evidentment que no, però jo crec que és bo, sobre el procés d'elaboració d'aquest pla d'ordenació, que hi hagi hagut aquestes diverses intervencions.

Aleshores, la Sra. Vadell, que una mica connecta amb alguna cosa que ha plantejat el Sr. Portella, planteja el tema de la descoordinació entre ensenyaments privats, escoles municipals de música, conservatoris, les seves extensions, la música a les escoles, i és cert. Jo us puc assegurar que, parlant amb gent diversa, pareix que parlam de mons i de realitats diferents, fins que qualque dia, després d'estar dues hores i mitja escoltant, dic que valdria més que ho haguéssim deixat anar, perquè és impossible lligar tots els caps, però s'ha de fer l'esforç d'intentar-ho.

Realment, hi ha un desgavell molt notable.

I, si més enllà de la coordinació o descoordinació, començam a parlar de titulacions, començam a parlar de plans clars de docència, aquí sí que ja hi ha una selva, aquí ja no hi ha descoordinació, és una selva. Per tant, és evident que aquest és un dels punts en els quals més feina s'ha de fer i on més difícil és encertar i sobretot al gust de tothom. Ara, a mi no em preocupa encertar al gust de tothom, em preocupa encertar en base a un objectiu que lliga amb el que deia el Sr. Tirso Pons, que és el concepte, i el concepte és la qualitat de la formació musical quan parlam de formació musical de grau mitjà i de grau superior, i, evidentment, de grau elemental, que pot ser molt més una inversió en creació de ciutadans sensibles al fet musical, a la cultura de la música, a preparar-los a ser uns bons oients de música, aquí no em preocupa gaire, però és evident que quan parlam de grau professional, mitjà o superior, de la mateixa manera que quan parlam d'educació secundària obligatòria, parlam de batxillerat i parlam d'universitat, el primer criteri ha de ser el de la qualitat, el criteri -ho he apuntat aquí i contestant una mica el que ha dit després el Sr. Tirso Pons- el concepte, molt bé, professorat, nivell d'exigència; la música a grau mitjà i a grau superior no ha de ser un divertiment, ha de ser una disciplina que ha d'exigir treball i esforç, i qui no vulgui fer treball i esforç que s'apunti a una altra activitat, perquè costaran molts de doblers a l'Administració pública i no en treurem profit. Per tant, jo crec que això és important.

Després, la Sra. Vadell, i acab amb la seva intervenció, ha parlat que es tracta de reconèixer el paper dels ajuntaments. Jo crec que té tota la raó del món. Hi ha hagut molts ajuntaments que, a partir d'una demanda social, han sabut oferir i generar una oferta. Com que jo som sensible i crec que els grups d'aquesta cambra que en aquest moment estan en el Govern des de fa bastants anys són sensibles a aquest fet, i una prova d'això és que els quatre anys anteriors, que jo vaig ser present en el Parlament i formava part de la Comissió de Cultura, cada any, tots els grups parlamentaris coincidíem a proposar una pujada de les beques dedicades a les escoles..., dels ajuts, perdó, de beques no, dels ajuts a les escoles municipals de música i, sistemàticament, durant els quatre anys anteriors, aquesta proposta feta, no de comú acord, però de coincidència absoluta entre els grups, no era aprovada, i enguany, en els pressupostos, hi ha devers 15 milions de pessetes més de suport a les escoles municipals de música, que és, d'alguna manera, una forma, jo diria que pràctica, de reconèixer l'esforç que han estat fent.

Per tant, aquestes serien algunes de les coses que voldria dir a la Sra. Vadell.

Quant a la intervenció del Sr. Tirso Pons, jo crec que ha fet una cosa molt útil, molt gràfica, que és no considerar la formació musical com un paquet únic, per entendre'ns, sinó que ha marcat clarament allò que ha de ser formació musical per a tothom, que és l'educació reglada, i que, evidentment, també li puc assegurar, parlant amb professors de música, que hi ha una crisi d'identitat molt notable, no acaben de saber què han de fer amb l'educació a les escoles, perquè, per començar, tenen una dedicació horària mínima i hi ha molta desorientació, s'hi haurà de treballar, i s'hi haurà de treballar des dels departaments específics de la Conselleria d'Educació.

Després, jo crec que vostè ha marcat aquest altre escaló, formació musical per a la gent que vulgui adquirir actituds d'interpretació, d'audició, de coneixement de la cultura musical, i després ha marcat molt bé el que ha de ser professional, que, bàsicament, és el grau mitjà i superior, aquí, evidentment, així com l'educació a nivell d'escoles elementals pot ser el resultat d'una acció extensiva, a nivell del grau mitjà i superior, jo crec que ha de ser una acció intensiva, selectiva, i abans ho he esmentat: professorat, molt alerta amb la selecció del professorat, és importantíssima la selecció del professorat, val mes no tenir pressa i no cobrir la quota necessària de professorat fins que n'hi hagi d'adequat, no basta amb titulacions, per ventura, a vegades en la qüestió del professorat. I evidentment ens trobam el professorat que ens trobam i hem de procurar establir mecanismes perquè sigui reconvertible en un sentit de més qualitat, de més millores, etc., però, sobretot, anem molt aleta amb la selecció del professorat i nivell d'exigència, i el nivell d'exigència probablement passa perquè també el cost de la matrícula sigui una mica superior, i no hem de tenir cap problema ni un que el cost de la matrícula sigui superior, perquè el ciutadà ha de saber què costà allò que se li ofereix des de l'Administració, i probablement no té gaire sentit pagar 8.000 pessetes de matrícula per uns estudis, conservatori superior, que gairebé són equiparables a una titulació universitària, quan ja sabem quin és el cost a la universitat, que algú diria: malament anam si hem de pujar el cost de la matrícula, i jo no dic que hàgim de pujar el cost de la matrícula, dic que no hem de descartar que la titulació superior requereixi una major aportació en concepte de matrícula de l'alumne, perquè vull dir que els nombres són els que són i els hem de distribuir de la millor manera possible.

D'altra banda, vostè planteja una qüestió que jo crec que és important, vostè insisteix en freqüència, jo hi estic d'acord, que és el tema de l'aprofitament de les escoles, diríem normals, habituals, convencionals, per a altres tipus d'aprofitaments i vostè insinua el tema dels estudis musicals. Probablement, això és relativament possible en el cas d'escoles municipals de música; ara, quan parlem de nivell mitjà i superior, evidentment, ja s'hi requereixen unes instal·lacions *ad hoc* perquè el que no podem fer és agafar un institut i convertir-ne 12 aules en aules insonoritzades, etc., perquè ves a saber quin temps durarien en condicions vàlides, però repetesc que a nivell d'estudis elementals, sí que deu ser perfectament possible.

I després vostè ha introduït una referència, que jo crec que també s'ha de comentar, que és el tema de les beques. Dins aquest pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, jo crec que el desitjable seria, i aquí un parèntesi, evidentment, nosaltres, dins aquest pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, funcionam a dos plans, el pla ideal, per entendre'ns, i el pla de la realitat dura, de la qual intentarem fer el possible per intentar el pla que elaborem. Ara, jo crec que també seria lògic que dins aquest pla global es contemplassin unes beques de postgraduació amb titulació de conservatori superior perquè gent de les Illes Balears pugui anar a conservatoris de la península, d'Europa, a completar estudis, que, probablement, seria allò que els dotaria del nivell de qualitat suficient per ser després competitiu a l'hora de participar en un concurs oposició per entrar en una orquestra simfònica, etc., perquè el que no podem fer és confondre els nostres desitjos amb la realitat absoluta, i sabem que podem tenir en determinades coses mancances a oferir i, per tant, hem d'esperar que, mitjançant un sistema de beques, es pugui completar aquesta formació dels millors músics de les Illes Balears que s'haguessin pogut formar en el conservatori superior i aconseguir la titulació superior.

En qualsevol cas, em perdonaran si els comentaris que he fet no han interpretat bé les seves intervencions, però crec que sí. Repetesc que crec que ha estat positiva aquesta compareixença perquè ens ha permès parlar amb tranquil·litat d'un tema prou complex, que jo crec que hi ha una necessitat social real d'intentar aclarir-ho, i això intentam fer, i els repetesc que no és gens senzill, i crec que les aportacions de tots vostès ara mateix ja són suficientment útils com perquè siguin introduïdes en el procés d'elaboració d'aquest pla d'ordenació dels ensenyaments musicals, i repetesc que estam fent reunions setmanals per intentar fer arribar a bon port la seva conclusió, a final d'enguany o, probablement, a principis de l'any que ve.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, Hi ha algú que vulgui fer ús de la rèplica? Sí, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, quan va a un concert i comencen a moure les cadires i la gent es comença a mirar el rellotge, vol dir que ja comença a ser hora d'acabar, i, com vostè acaba de dir, si aquesta compareixença sol·licitada pel Grup Popular ha servit perquè es coneguïn millor els problemes i, per tant, perquè les solucions siguin adients, ja ens donam per satisfets.

Tan sols, ja que vostè ha dit que hi ha hagut dificultats fins ara per aprovar les esmenes per a educació musical en els pressupostos de la comunitat, idò, jo aquí tenc les que nosaltres hem presentat a l'apartat de cultura, i esper tenir més sort que la que varen tenir vostès, vist el seu interès en l'educació musical.

I una cosa que m'havia quedat, i no sé si és procedent dir-la-hi, però sí li deman que recordi que és una antiga, bé, una antiga, una vella aspiració d'Eivissa i de Menorca, si tresca per dins els calaixos, hi trobarà peticions formulades des de les institucions illenques, perquè hem parlat molt de música però no hem parlat mica de dansa. La dansa també és un moviment cultural en què les escoles privades fan un bon negoci; m'agradaria que ho tengués en compte.

I res més, Sr. Conseller. Li agraeisc el to de tota la seva intervenció i també agraeisc a tots els companys dels grups diversos que hàgim buscat el millor per a la nostra cultural musical.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí? Alguna altra intervenció? Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, seré molt breu. Del tema de la dansa, efectivament, no n'he fet esment, però..., no, no, jo crec que en el conservatori, a la seu a Mallorca, a Palma, s'hi fa una oferta de dansa, si no ho record malament, hi ha prop de 80 alumnes, i jo crec que seria desitjable, en la mesura que fos possible, que també fos present aquesta oferta d'estudis a Menorca i a Eivissa. No sé si serà viable, pel nombre de sol·licituds, etc.

I ja per acabar, i afectuosament, malauradament, és possible que les esmenes que ha presentat el seu grup als pressupostos de cultural tampoc no tinguin sort; ara, jo li voldria dir, i sense conèixer encara les seves esmenes, que, com a mínim, moltes de les esmenes ja han estat afortunades perquè han estat incloses en els pressupostos, cosa que no havia succeït en anys anteriors.

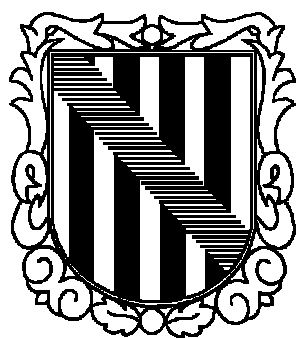
EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Si no hi ha altra intervenció, donaríem per acabada la sessió d'avui.

Aixecam la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma